

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทราบว่า ชาวชนบทมีความสัมพันธ์กับกรณีภาวะโภชนาการ คือ น้ำหนัก ความสูง เส้นรอบแขน และไขมันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขนอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงของโรงเรียนสามัญวัดหนึ่งที่มีอายุระหว่าง 7 ถึง 11 ปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน จากนักเรียนที่มีระดับโภชนาการดี ปานกลาง และต่ำ ซึ่งมีเชื้อชาติ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดาคล้ายคลึงกันกลุ่มละ 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ก. เครื่องมือสำหรับวัดภาวะโภชนาการ คือ เครื่องวัดสัดส่วนร่างกายของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูง สายวัดตัว และเครื่องมือวัดไขมันใต้ผิวหนัง ซึ่งใช้เป็นกรณีภาวะโภชนาการสำหรับเด็กวัยเรียน คือ น้ำหนัก ความสูง เส้นรอบแขน และไขมันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขน

ข. เครื่องมือวัดเชาวน์ปัญญา คือ แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาเวสต์เลอร์สำหรับเด็ก ซึ่งแบ่งเป็น การทดสอบภาคภาษาและการทดสอบภาคปฏิบัติ แต่ละภาคมีแบบทดสอบย่อยภาคละ 5 แบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าสถิติมูลฐานสำหรับการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และหาค่าสหสัมพันธ์ แต่เพียงบางส่วนของกรณีภาวะโภชนาการและเชาวน์ปัญญา

สรุปผลการวิจัย

ผลการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างกรณีภาวะโภชนาการกับเชาวน์ปัญญา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้ผลตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และผู้วิจัยเชื่อว่าสิ่งที่น่าจะทำให้การวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน คือ กรณีวัดสัดส่วนของร่างกายไม่สามารถวัดระดับโภชนาการได้เพียงพอ ผู้วิจัยจึงควรให้ใช้วิธีอื่นในการแบ่งระดับโภชนาการ เช่น การตรวจทางคานร่างกาย (Clinical signs) การสำรวจอาหารที่รับประทานเข้าไปโดยตรง (food intake) การตรวจทางชีวเคมี (Biochemical test) หรือหลาย ๆ วิธีรวมกันไป

2. การใช้แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาเวคสเตอร์สำหรับเด็ก ในการวิจัยนี้พบว่า มีปัญหาทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก และข้อกระทงในแบบทดสอบบางข้อ ยังใช้ภาษาไม่เหมาะสม ทำให้เสียโอกาสแก่ผู้ทดสอบ มีผลให้คะแนนในการทำแบบทดสอบอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยจึงควรให้มีการแก้ไขข้อคำถามในแบบทดสอบภาษาไทยบางข้อเสียใหม่ พร้อมกับหาค่าความแม่นยำ (Validity) ของแบบทดสอบที่ดัดแปลงใหม่ด้วย

3. เพื่อให้ได้ผลเป็นที่แน่นอนควรมีการศึกษาทดลองระยะยาว (Longitudinal experiment)

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเรื่องนี้ซ้ำโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างไอคิว กับ ระดับโภชนาการ เฉพาะในระดับที่ค้ำมากและเลวมากโดยควบคุมตัวแปรทางพันธุกรรมเพิ่มขึ้น และใช้วิธีสำรวจอาหารบริโภค (food intake) ในการแบ่งระดับโภชนาการ
2. ควรได้ทำการทดลองสำรวจภาวะโภชนาการในหมู่เด็กที่ค้ำ ขาวนัมปัญญา เช่น พวกเด็กปัญญาอ่อน เพื่อนำมาตรวจสอบกับการวิจัยนี้
3. การศึกษาวิจัยควรทำในช่วงระยะเวลาที่สมองกำลังเจริญเติบโต คือ ในระยะ 3 ปีแรก ซึ่งการเจริญของสมองมีถึงร้อยละ 80¹
4. ควรจะได้ทำการวิจัยถึงผลการขาดอาหารที่มีต่อ การเรียน ความจำ และการปรับตัว เพราะว่าการขาดอาหารของประชากรของเรา ส่วนใหญ่ไม่อยู่ในขั้นรุนแรงถึงกับทำให้เกิดโรคต่าง ๆ แต่อยู่ในระยะที่ไม่ปรากฏอาการชัดเจน² ซึ่งผู้วิจัยใคร่รูวว่าจะส่งผลกระทบต่อการเรียน ความจำ และการปรับตัวได้หรือไม่

¹ Scrimshaw, *op. cit.*, p. 3.

² อมรา จันทราภานนท์, เรื่องเดิม, หน้า 281.